

**Шаховски савез
Србије
Дисциплински суд
Предмет бр. 81
Дана 16.5.2024.године
Београд**

Дисциплински суд Шаховског савеза Србије у већу састављеном од судија Александра Багаша, председника већа, Душана Ковачевића и Срђана Радовановића, чланова већа, уз учешће Гордане Миловановић, записничара, поступајући по Дисциплинској пријави-тужби бр. 81 од 12.4.2024. године,
[име], поднетој против окривљеног [име] због дисциплинског прекршаја из члана 6 став 1 Дисциплинског правилника ШСС, у седници већа одржаној дана 16.5.2024. године, донео је,

ОДЛУКУ

Окривљени [име], рођен [дан] [месец] [година] године, са пребивалиштем у [адреса]

применом одредби члана 56 став 1 и 2 Статута шаховског савеза Србије и члана 30 став 1 тачка 2 Дисциплинског правилника Шаховског савеза Србије,

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОДГОВОРНОСТИ

- да је извршио дисциплински прекршај из члана 6, став 1 тачка 1 Дисциплинског правилника Шаховског савеза Србије.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Шаховског савеза Војводине, поднео је дисциплинску пријаву-тужбу, против окр. Шаховског савеза Србије, због дисциплинског прекршаја прописаног чланом 6 став 1 тачка 1 Дисциплинског правилника Шаховског савеза Србије.

У поступку испитивања дисциплинске пријаве-тужбе, Веће Дисциплинског суда је утврдило да је окривљени као Шаховског савеза Србије, лице које је у надлежности Шаховског савеза Србије, те самим тим подлеже одговорности прописаној одредбом члана 27 Статута Шаховског савеза Србије, којом је прописана дисциплинска одговорност лица у надлежности Савеза која намерно или из нехата поступе супротно Статуту и другим општим актима Савеза, одлукама органа или овлашћених лица Савеза или повреде углед Савеза.

На седници Дисциплинског суда одржаној дана 15.4.2024. године, донета је одлука да се одржи расправа пред Дисциплинским судом без спровођења претходног поступка.

Веће Дисциплинског суда је имало на уму чињеницу да је дисциплински поступак прописан како одредбама Статута ШСС од 24.12.2016. године, тако и одредбама Дисциплинског правилника ШСС од 18.12.2012. године, који супротно од статутарне обавезе усклађивања, није усклађен са одредбама Статута, али је и даље на снази. Стога се ово Веће водило општим правилима која се односе на хијерархију правних аката, па је закључило да је Статут правни акт са већом правном снагом од Дисциплинског правилника, због чега је ово Веће примењивало током поступка само оне одредбе Дисциплинског правилника које нису у супротности са одредбама Статута, а у супротном случају, примењиване су непосредно одредбе Статута ШСС.

На дисциплинској расправи одржаној дана 24.4.2024. године, приступили су окривљени и подносилац пријаве-тужбе, док је на расправи одржаној 16.5.2024. године, приступио сведок.

У доказном поступку, веће дисциплинског суда је извело следеће доказе:

- читање дисциплинске тужбе,
- саслушање окривљеног
- испитивање сведока

На седници одржаној 24.4.2024. године, саслушан је окривљени, који је у својој одбрани изјавио да му је позната садржина дисциплинске пријаве. Даље је навео да је Судијска комисија аутономни орган Савеза и да самостално доноси одлуке и да он нема право да доноси одлуке у име судијске комисије, али да свакако као Шаховског савеза Србије износи одређене ставове и мишљења. Навео је и да је затекао Шаховски савез Србије у веома тешкој ситуацији, како организационо, тако и финансијски и да је много урадио за Савез, те у том смислу

мисли и да треба да се мења и морални кодекс како би се подигао углед Савеза. У том смислу, конкретних случајева наведених у дисциплинској пријави се не сећа, али је сасвим могуће да је изнео своје мишљење да високи функционери Савеза не требају да суде турнире, па ни Шаховског савеза Војводине, јер се по његовом мишљењу то "коси" са етичким нормама, а да ли је неко из Судијске комисије то прихватио, не зна. Даље је навео да он никада није вршио било какав притисак на чланове Судијске комисије у погледу доношења било које одлуке, али да је могуће да је изнео своје мишљење које је лично саопштио и пре радњи које му се дисциплинском пријавом стављају на терет. Навео је притом пример са прве лиге Србије, у ком је наша најбоља шахисткиња заустављена на улазним вратима и није јој дозвољено да уђе у салу за игру, јер је била процена да је непримерено обучена, јер јој је сукња била краћа, при чему је контролу вршио као судија, те да је поента онога што је хтео да каже да се ради о непримереној слици да Шаховског савеза Војводине врши контролу гардеробе и улази у расправу са нашим шахистима и шахисткињама, те да је то по његовим моралним начелима непримерена слика, без обзира на то ко је у конкретном случају био у праву и да је његова жеља да се ниво шаха у нашој земљи подигне на виши ниво. На питање да ли зна ко је донео одлуку у том конкретном случају, окр. је одговорио да зна да одлуку није донео, али да то није поента онога што је хтео да каже, већ је поента да уопште није требао да буде ту и да се као Шаховског савеза Војводине бави таквим стварима. Даље је на питање подносиоца пријаве да ли му је познато да неки високи функционери ФИДЕ обављају судијску функцију, одговорио да му није познато да председник ФИДЕ или Европске шаховске федерације обављају судијски посао, као ни председник било ког савеза.

је у својој изјави навео да је све углавном изнео у пријави, али да је битно да се током поступка утврди да ли је само износио своје мишљење или је износио наредбодавни став Судијској комисији. Такође је изјавио да постоје функционери у ФИДЕ, као и у Европској шаховској федерацији који се баве и судијским послом и да сматра да не постоји етички проблем да високи функционер Савеза се бави и судијским послом. Даље је навео да судијска комисија Шаховског савеза Војводине врши одабир судија и да при томе има у виду искуство судија, а и финасијски аспект, а такође има у виду и равномерност суђења, како би све судије биле равномерно заступљене на суђењу на турнирима, те да колико је њему познато у том смислу нема никаквих злоупотреба. На питање да ли мисли да је његов посао да прибавља финансијска средства за савез или да је решење у томе да он суди турнире, те као пример наводи турнир у Вршцу на ком је био главни судија, а једна од судија је била и његова, изјавио је да је новац обезбеђен, да су услови бољи него раније, да су обезбеђене гарнитуре и то управо од уштеда о којима је говорио раније.

Сведок је у свом исказу навео да када су у питању наводи дисциплинске тужбе везане за Кадетски фестивал Србије, да у том периоду он није ни бирао судије, те да на њега није утицао да одреди судије, јер то у том периоду није ни радио. У разговору са је можда изнео мишљење које иначе јавно изнео да он сматра да функционер Савеза не би требало да суди такве турнире, али ни на који начин на њега није вршио притисак те да то није радио

ни ни било ко други.

Дисциплински суд је након одржане расправе ценио изведене доказе како појединачно, тако и у међусобној повезаности, те је након свестране оцене нарочито противречних доказа, донео одлуку као у диспозитиву.

Веће Дисциплинског суда је приликом доношења ове одлуке пошло од одредбе члана 6 став 1 тачка 1 Дисциплинског правилника ШСС која гласи:

Дисциплински прекршаји организатора, судија, функционера, шахиста и других лица у шаховској организацији су:

Повреда одредаба Статута, Кодекса шаховске етике, Правилника и других општих нормативних аката и одлука ШСС о циљевима и задацима шаховске организације.

Одредба члана 8 став 1 Статута Шаховског савеза Србије, на коју се такође позвао подносилац пријаве-тужбе, прописује забрану сваке непосредне и посредне дискриминације, укључујући говор мржње, по било ком основу, шахиста, шаховских спортских стручњака, шаховских спортских организација, спортских савеза и других лица у надлежности Савеза и чланова Савеза, на отворен или прикривен начин, а која се заснива на неком стварном или претпостављеном личном својству.

Полазећи од цитираних одредби Статута и Дисциплинског правилника ШСС, ово веће је детаљно тумачило исте и ценило све алтернативно одређене радње овог дисциплинског прекршаја, па је закључило да у овом конкретном случају нема доказа да се у радњама окривљеног стичу обележја било које радње предметног прекршаја.

Радња ове врсте прекршаја састоји се у повреди одредаба Статута, Кодекса шаховске етике, Правилника и других општих нормативних аката и одлука ШСС о циљевима и задацима шаховске организације.

Што се тиче радње описане у пријави-тужби која се односи на повреду одредаба Статута Шаховског савеза Србије, Дисциплински суд је у потпуности прихватио одбрану окривљеног као јасну и истиниту, у којој је навео да он никада није вршио било какав притисак на чланове судијске комисије у погледу одређивања судија за поједина такмичења. Свој став да на шаховским такмичењима не би требало да суде високи функционери Савеза је изнео у форми мишљења у циљу подизања угледа шаховске организације и из исказа окривљеног по налажењу овог Већа, не произлази да је такво мишљење представљало наредбодавни став. Ово посебно, ако се има у виду чињеница да ни по Статуту није овлашћен да издаје обавезујуће ставове члановима било које комисије, па ни судијске. Осим тога, оваква одбрана окривљеног је у потпуности поткрепљена исказом сведока који је предложен да сведочи од стране подносиоца пријаве-тужбе, а из ког исказа произлази да никада није вршио притисак на њега да одреди ко сме, а ко не сме да суди такмичења, те да се посебно тако нешто није десило на такмичењу које је у пријави-тужби описао подносилац

Најзад, ово Веће је имало у виду и исказ подносиоца пријаве-тужбе, и исти је такође прихватило као јасан и истинит, али из овог исказа се није могао извести закључак да је окривљени предузео радње предметног прекршаја, имајући у виду да ни сведока-подносиоца пријаве-тужбе није тврдио да је окривљени предузео радње предметног прекршаја, већ је на саслушању изјавио да жели само да се током поступка разјасни да ли је окривљени судијској комисији износио своје мишљење или је у питању био наредбодавни став.

Приликом доношења ове одлуке, Веће је имало у виду и одредбу члана 46 Статута Шаховског савеза Србије којом су прописана овлашћења и послови које обавља Председник Савеза и која овлашћења по налажењу овог Већа, нису везана за радње које су у овом конкретном случају стављене на терет. Наиме, радом и организацијом шаховских судија сходно одредби члана 2 Правилника о шаховским судијама Шаховског савеза Србије, руководи одбор судија ШСС, који делегира судије за такмичења која организује ШСС, нарочито водећи рачуна о њиховој стручности и равномерној заступљености судија свих удружених савеза. Дакле, евидентно је да се у оквиру Савеза овим послом бави одбор судија, односно судијска комисија која је аутономна и независна у доношењу одлука и ограничена је само Законом и актима Савеза. У том смислу, чланови комисије не би ни смели да поступају противно Статуту и осталим актима Савеза, нити да доносе одлуке под било чијим "притиском" при чему као што је то напред и наведено за такву тврдњу изнету у пријави не постоје никакви докази.

Мишљење да високи функционери Савеза не би требали да се баве и судијским послом, које је неспорно износио јавно и са којим мишљењем је и подносилац пријаве-тужбе био упознат и раније, по налажењу овог Већа, не представља кршење било које норме Статута ШСС или Дисциплинског Правилника ШСС, посебно имајући у виду да је исто изнето у циљу подизања нивоа шаховске организације. Наиме, сходно одредби члана 46 став 1 тачка 1 Статута ШСС, Савеза представља и заступа Савез. Имајући у виду цитирану одредбу Статута, ово Веће налази да Савеза итекако има овлашћење да износи мишљење у погледу побољшања квалитета рада Савеза и подизања нивоа шаховске организације, посебно ценећи чињеницу да управо Савеза и сноси највећу одговорност за функционисање Савеза, а самим тим и за нарушавање угледа Савеза. Стога се изношење мишљења да високи функционери Савеза не би требали да се баве и судијским послом, ни у ком случају не може сматрати дисциплинским прекршајем као ни повредом било које одредбе Статута. У том смислу оваквим мишљењем, се по налажењу овог већа не врши дискриминација било ког члана шаховске организације, на шта се неосновано указује у дисциплинској пријави-тужби. Стоји чињеница да Шаховски Савез Србије нема израђен Кодекс шаховске етике, због чега ово Веће у недостатку правног акта који би регулисао ту област у овој одлуци износи став да највиши функционери Савеза свакако не би требало да се баве судијским послом и да су са етичке стране ти послови неспојиви и да могу да се окарактеришу као сукоб интереса.

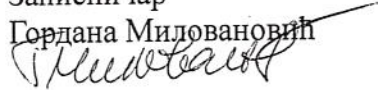
Током овог поступка нису саслушани у својству сведока
и Наиме, Веће је одустало од саслушања ових
сведока имајући у виду да није приступио на саслушање иако је
више пута позиван, док је обавестио суд да није у могућности да
дође на саслушање јер се припрема за хирушку интервенцију и да не зна када и да ли
ће бити у могућности да се одазове позиву на саслушање, због чега је Веће одлучило да
ове сведоке не позива како се не би беспотребно одуговлачио поступак.

Како је за доношење осуђујуће одлуке нужно да буде утврђена
вероватноћа да је окривљени предузео радње предметног прекршаја која изван разумне
сумње указује на њега као учиниоца истог, те како у овом конкретном предмету такав
ниво вероватноће није утврђен, тврдње из пријаве су остале на нивоу индиција и
сумње, а који степен вероватноће о постојању прекршаја и његовог учиниоца, није
довољан да би окривљени био оглашен кривим, због чега је веће услед недостатка
доказа, применом одредбе члана 30 став 1 тачка 2 Дисциплинског правилника ШСС,
окривљеног ослободило од одговорности, за прекршај који му је стављен на терет
пријавом заведеном у Шаховском савезу Србије под бројем 81 од 12.4.2024. године.

Са свега напред изнетог, Дисциплински суд ШСС је донео одлуку као у
диспозитиву, на основу одредбе члана 56 став 1 и 2 Статута Шаховског савеза Србије и
члана 30 став 1 тачка 2 Дисциплинског правилника ШСС.

Записничар

Гордана Миловановић

Председник дисциплинског већа-судија

Александар Багаш

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове одлуке, дозвољена је жалба
Сталном спортском арбитражном суду,
при Спортском савезу Србије у року
од 15 дана од дана пријема одлуке, преко
Шаховског савеза Србије.

Д-на

- 1.
- 2.